

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus Theologico-Moralis De Sacris Ecclesiasticorum Ministeriis, Hoc est, De Horis Canonicis, & Missæ Sacrificio

Biesmann, Caspar

Coloniæ Agrippinæ, Anno 1695.

Caput VII. Assignantur requisitæ ad licitam Eucharistiæ dispensationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42206

CAPUT VII.

*Assignantur requisita ad licitam
Eucharistia dispensationem.*

UT licitè dispenses & ministres
Eucharistiam requiritur pri-
mò, ut sis præditus jurisdictione
ordinariâ aut delegatâ in illum, se debeas in
quem communicas. Quod si for-
tè in aliena Parochia, aut templo
celebres, & sub tuo Sacro adesset,
qui Communionem peteret, noli
angi, an hæc possis porrigere,
potes enim in tali casu rationabi-
liter præsumere consensum Supe-
rioris istius, Ecclesiæ, in qua sacri-
ficas. Vid. *Gob. tr. 4 cas 21 sect. 1.*
Requiritur secundò, ut non defe-
ras ad infirmos, neque dispenses,
nisi cum habitu decenti, id est cum
stola, superpelliceo, vel alba, item-
que lumine. Porrò præter lumen,
seu cereum à latere Altaris incen-
dendum, dum sacra Communio
distribuitur; insuper præmittenda
est Confessio generalis. Omittens
tamen lumen, & generalem Con-
fessionem secluso scandalo, &
contemptu non peccabit graviter;
quod

Quali juris-
dictione
præditus es-
se debeas in
communi-
cantem.

Quo habitu
Ministro
sit utendū:
& an neces-
sariò lumen
ne, dum
Euch. dis-
pensat.

66 DE EUCHARISTIA

quod adhuc verius est pro eo casu, quo post distributionem prius factam accedit unus, alterve communicandus, si aut non repetatur confiteor, aut non accendatur cereus, quamvis ut rectè docet *Gob l. 6. sect. 2.* Ita fieri oporteret, nisi fortè quis dicat hanc posteriorem distributionem cum priori sic conjunctam videri, ut cum illa moraliter unam faciat; præsertim cum in Ministro difficultas sit ab illo obtinendi repetitionem confiteor, & accensionem luminis. Vid. *Dian. part. 10. tr. 10. resol. 80. Suar. & alios.*

Quo incessu
deferenda
sit Euch.

Tertiò ut, quando defers augustissimum Sacramentum, id facias incessu gravi: Neque enim decet Sacerdotem in habitu sacerdotali cum hoc Sacramento per publicum currere. Negant tamen *Diana art. 10 tr. 16. res. 80. &c.* committi indecentiam, modo absit periculum lapsus, & veri, non autem Pharisaici scandali. Et si quis fortè esset, qui te currentem rideret, cogita illud *Apost. 1. ad Cor. 4. Nos stulti propter Christum.* Festinabis igitur quantum decentia permittit, & infirmi necessitas exiget. Dixi non decet per publi-

CUM

UT SACRAMENTO. 67

cum currere, nam si absque habitu
 sacerdotali clam in sinu portares
 Eucharistiam corporali, aut pixi-
 di inclusam, facilius cursus per-
 mitteri poterit. Porro Eucharistiam
 in sinu clam portare ad infirmos,
 vix tibi licebit ob reverentiam
 augustissimi Mysterii, & aucto-
 ritatem Ecclesie contrarium præ-
 cipientis, nisi gravis te causa
 excuset. Scio contrariam quo-
 rundam virorum timoratorum
 praxin, qui, facti imitatores
 Beatissimæ Virginis, Filium suum
 per vicos & plateas clam in sinu
 deportantis, arbitrantur ob solum
 solatium, ac devotionem infirmi,
 cui, quia solebat frequentius com-
 municare, admodum difficile est,
 ab ea consuetudine penitus rece-
 dere, sibi licitum esse clam Eucha-
 ristiam in sinu ad infirmos defer-
 re; aut certè, ut præcepto Ecclesie
 solum aliqua ex parte satisfaciant,
 credunt prudenter, & providè se
 agere, dum superpelliceo & stola
 induti sicque pallio honestè tecti,
 socio pariter modicum lumen oc-
 cultè præferente, augustissimum
 Sacramentum ad infirmum de-
 portant; præsertim eum admira-
 tiones, dicteria vicinorum, si vi-
 deant

Utum
 Eucharistia
 in sinu clam
 portare li-
 ceat ad in-
 firmos.

deant eundem sæpius communi-
 care , justam videantur præbere
 causam clam in sinu vel certè oc-
 cultè, modò paulò ante insinuato,
 deferendi sacram Communionē.
 Pro hac praxi videntur stare se-
 quentes rationes. Primò, si ut as-
 serit *Medulla P. Busenbaum lib. 6,*
tr. 1. de Euch. c. 1. dub. 1. art. 2.
 Secundum quosdam Eucharistia
 clam deferri potest ; quando est
 tempestas, aut iter faciendum, cur
 non poterit deferri ob evitandos
 sermones, risus, ac censuras vici-
 norum. Cùm hæc morali iudicio
 videantur æquivalere physicæ cœ-
 li aut aëris tempestati. Secundò, si
 ex sententia valde probabili infir-
 mo licitum est ex sola devotione
 communicare, fracto jejunio, ut
 videre est in *cit. Medull. Busenb.*
lib. 6, tr. 3 de Euch. cap. 2. dub. 2.
pag 681. Cur non liceat ex eadem
 causa privatæ devotionis, clam
 deferre Euch. ad infirmum. Cùm
 utrumque sit juris positivi Eccle-
 siastici : Et leges humanæ non
 obligent, quando sine gravi in-
 commodo servari non possunt,
 quale in utroque casu est magna
 difficultas infirmi, qui assuevit ad
 frequentem communionem. Ve-
 ram

UT SACRAMENTO. 69

rùm hæ rationes quantum habeant probabilitatis, & an sint ejusmodi, ut permittant supradictam praxin, cui obstare videtur lex Ecclesiæ statuentis, ac præcipientis sanctissimum Sacramentum deferri in habitu Sacerdotali, cum lumine, id prudens lector judicet. Cerrius tamen est jam dictâ praxi Eucharistiam deferri posse in locis hæreticis, ubi etiam secluso scandalo porrigi poterit sine stola, & superpelliceo. Licebit etiam tibi equo mansueto uti ad deferendam Eucharistiam, si ratio temporis, distantia loci, periculum ita sua deat. Vid. *Gob. l. c. sect. 2. &c.*

An Ministro Eucharistiam deferenti equo uti liceat.

Quartò ut canonicis seu consecratis digitis sacram Communionem dispenses; si tamen ex justa causa fieret contrarium, non videtur peccari saltem graviter, nam tangens scienter hostiam digitis non canonicis etiam absque causa, non videtur committere irreverentiam saltem gravem, tota namque manus censetur consecrata, quando Sacerdos initiatur. Imò neque Laicus adhærentem palato hostiam peccabit graviter, si immisso in os digito eam reverenter solvat, præsertim quando com-

Quibus digitis Eucharistiam ministranda.

Peccabitne laicus hostiam palato adhærentem digito reverenter solvendo.

70 DE EUCHARISTIA

modè eam aliter solvere non potest; ac dein digitum lambat & propriâ salivâ decenter abluat. Quod si tamen salivâ aut linguâ solvi poterit, id utique faciet. Quintò, ut non dispenses nisi juxta ritum in Ecclesia Catholica usitatum. Undè infirmo ob linguæ ariditatem non dabis Eucharistiam sub speciebus vini, nec homini laico hostiam majorem; hæc enim contrariantur ritibus Ecclesiæ. Est tamen in necessitate permissum, ut magnam hostiam in aliquot partes decenter divisam inter communicantes distribuas. Nullo modo autem opus est, ut infirmo, qui hostiam commodè deglutire non potest, præbeas integram hostiam minorem, sed sufficit dare parvam particulam, & quidem in liquore v. g. vino, si absque hoc deglutire nequeat; esto sit moraliter certum liquorem citiùs descensurum, quia talis censeretur non posse jejunus communicare. Vid. *Tann. tom. 5. disp. 5. q. 8.* Nunquam autem licebit tibi sacram Hostiam deferre ad eandem conspiciendam, adorandam ab infirmo. Vid. *Congreg. Cardin. in Trid. Sess. 3. Can. 7.* Quod si dubium sit
an

Quo ritu
Eucharist.
sit distribu-
enda.

Utrum Eu-
charist. de-
ferri possit
ad infirmū,
ut videat
illam &
adorct.

UT SACRAMENTO. 71

an æger sit capax sacrae Communionis, licebit tibi illam ægro deferre; quia forsan communicare poterit, si nequeat, ostendere illam poteris ipsi adorandam, sed non osculandam. Id quippè repugnat praxi Romanæ Ecclesiæ & reverentiæ Sacramento debita. Vid. *Cardin. de Lugo lib. 1. cons. mor. dub. 11. Barb &c.* Sicut & repugnat juxta *Concil. Trid. Sess. 25. cap. 10.* Si intra claustra monialium Eucharistia afferretur. Non est tamen illicitum sacram Hostiam deferre ad restinguendum incendium, aut sedandam gravem aliquam tempestatem, cum id confirmat *P. Gob. tract. 4. c. 21. sect. 1.* raro & felici quodam eventu, nec de contraria prohibitione nobis constet. Sextò, ut non dispenses iis, quos Lex divina vel Ecclesiastica ab hoc angelico pane jubet abstinere, qualis sunt omnes illi, qui vel ex parte animæ vel corporis sunt indispositi ad dignè suscipiendum hoc Sacramentum. Est comm. DD.: Quod si ex sola confessione constaret indignitas communicantis, non dabis loco Hostiæ consecratæ, esto ipse communicans consentiat, Hostiam

An intra claustra Monialium Euch. afferri possit. Aut deferri ad restinguendum incendium vel sedandam gravem tempestatem. Quibus Euch. dispensari possit.

Quid si ex sola confessione constet indignitas

non

communi-
cantis.

Aut pecca-
tor publicè
infamis
subitò in-
cidat in pe-
riculum
mortis.

non consecratam. Fuerunt qui-
dem authores nonnulli, qui existi-
mabant hoc fieri posse, si & poeni-
tens consentiret, & Sacerdos una
cum Hostia non consecrata, tene-
ret aliam consecratam, ut circum-
stantes debitum objectum suæ ad-
orationis haberent. Horum tamen
sententia probanda non est, quia
Sacerdos hoc faciens, quantum in se
est, facit circumstantes idololatrias,
quia hanc Hostiã credunt esse con-
secratam, adeoque quã talem ado-
rant. Adde quod simulationis ac fi-
ctio in re tanti momenti omninò
aversanda sit. *Vid. S. Thom. q. 80.
art. 6. ad 2.* Quod si peccator pu-
blicè infamis subitò incideret in
mortis periculum; ut in illo statu
ipsi Communio præberi possit,
sufficiet pro temporis conditione
eum ritè confiteri, aut si nequeat,
certa signa contritionis ostendere.
Suar. disp. 67. sect. 2. Tann. &c.
Et si in jam dicto periculo se reum
negaret ejus criminis, cujus gravi
suspensione laborat, ipsi potius
fides habenda erit in tali articulo,
quam aliis, ac proinde danda
communio, adhibitã nihilominus
seriã admonitione, ut, quò ad-
poterit, tollat deinceps occasio-

UT SACRAMENTO. 73
nem suspensionem, & scandalorum. Vid. Gob. tr. 4. c. 21. sect. 1.
Denique requiritur, ut non sit in censura aliqua Ecclesiastica, quæ prohibeat Sacerdotem ab hoc Ministerio. De confessione & statu gratiæ prærequisito dicitur infra.

Parochus, ut Eucharistiam opportunè petentibus possit ministrare, tenetur illam asservare cum lumine in Ecclesia, & non alibi. Et quidem si eo consentiente lampas ante Venerabile integro die non ardeat, videtur graviter peccare, quia Paulus V. in suo rituali mandat continuo ardere lampadem, & Theologi passim rigidè exigunt, ut tempore Sacrificii lumen sit semper accensum; quorum ratio facile accommodabitur Eucharistiæ in templo asservatæ. Pluribus tamen locis partim ob inopiam, partim ob longam consuetudinem hæc doctrina tam severè non observatur, quam etiam universaliter in tanto rigore non esse admittendam censet. Gob l. c.

sect. 1. Marchant.

&c.

D

CA-